

СТАН ВИСВІТЛЕННЯ ЛЕКСИЧНИХ ЗМІН У СУЧАСНІЙ БОЛГАРСЬКІЙ МОВІ З ОГЛЯДУ НА ЗАПОЗИЧЕННЯ

Ольга Сорока

Аногация: Статията представя заемките в лексикалния състав на българския език. Описва най-новите изследвания свързани с този въпрос, анализира се влиянието на новонавлезлите чужди думи и въобще лексикалния състав на българския език в най-новия му съвременен период.

Ключови думи: заемки, неологизми, интернационализми, съвременен български език.

Контакти българської мови з іншими мовами є одним з важливих чинників її розвитку. З найдавніших часів торговельні, економічні та культурні зв'язки, а також політичні перипетії сприяли проникненню в болгарську мову іншомовних слів. Процес поповнення мови чужомовними елементами не припинявся ніколи, мінялися лише мови-джерела, інтенсивність проникнення слів і масштаби цього явища.

Питання, пов'язані з функціонуванням чужомовної лексики, віддавна були об'єктом наукових зацікавлень. Однак, особливої активності дослідження запозиченої лексики набули в часи унормування болгарської мови та формування й становлення болгарської мовознавчої науки в кінці XIX століття. Відтоді й до сьогодні, тобто період з кінця XIX – до початку XXI століття в стосунку до іншомовних слів у болгарській мові можна *умовно* розділити на 3 великі періоди:

I. Кінець XIX – до 09.09.1944 – період боротьби проти іншомовних слів у болгарській літературній мові.

II. 09.09.1944 – 10.11.1989 – період інтернаціоналізації, активного оновлення болгарської мови за участю російської мови – офіційної мови Радянського союзу.

III. 10.11.1989 – до наших днів – період орієнтації на Європейський Союз і США – англоамериканізація болгарської мови.

В українському мовознавстві проблеми і питання, пов'язані із оновленням словникового запасу болгарської мови через запозичення, висвітлювались у монографії В. Т. Коломієць «Розвиток лексики слов'янських мов у післявоєнний період» (Коломієць 1973). Це дослідження присвячене лексичним змінам у слов'янських мовах, і є одним з перших досліджень з неології в слов'янському мовознавстві післявоєнного періоду, у якому представлено комплексний аналіз нової болгарської лексики, зокрема запозиченої, у порівнянні з іншими слов'янськими мовами. Також зміни у лексиці болгарської мови, що позначені іншомовним впливом було розглянуто у праці А. Березовенко «Лексичні інновації»

(Березовенко 1998), яка є підсумком досліджень, які авторка провела у Болгарії у кінці 80-х років.

Уже в перші роки нового періоду, на початку 90-х років і аж до сьогодні у Болгарії з'явилося багато наукових праць, присвячених динаміці мовних змін, мовній ситуації, оновленню лексики за рахунок іншомовних слів. Науковці відразу відреагували на зміни у мові, що знаменували початок нового періоду. З кінця 1989 до 2016 рр. опубліковано цілу низку статей, наукових збірників і монографій, у яких порушено питання збагачення лексичного складу мови через запозичення, видано декілька словників неологізмів, які менш відомі в Україні, з огляду на це пропонуємо їхній короткий огляд у цій статті. Стаття не претендує на вичерпність і має на меті розглянути усі дослідження, а радше окреслити напрямки вивчення проблематики.

Аналіз лексики, запозиченої у новий період, переважно зосереджено у працях, присвячених проблемам тенденції до інтернаціоналізації словникового складу, неологізації, соціолінгвістичним аспектам та меншою мірою вона сама є об'єктом дослідження, хоча її вплив на розвиток болгарської мови та зміни у ній є беззаперечними. Динаміка та актуальні тенденції у сучасній болгарській лексичній системі та зміни у ній з огляду на запозичення стали центральними у дослідженнях Цв. Аврамової, Н. Алексієвої, Н. Антонова, Д. Благоєвої, В. Бонджолової, Т. Бояджієва, Г. Вальтера, В. Вачкова, К. Вачкової, М. Віденова, К. Гутшмідта, В. Зідарової, Л. Кірової, С. Колковської, Л. Крумової-Цветкової, В. Кювлієвої-Мішайкової, І. Лікоманової, М. Лілової, Р. Лютакової, Р. Марті, Вл. Мурдарова, І. Огієнко, П. Осенової, М. Парзулової, Х. Пантелєєвої, Е. Пернішкої, М. Попова, В. Радевої, С. Рідель, О. Сороки, М. Стаменова, Хр. Стаменова, Е. Стоянової, М. Чоролєєвої та інших.

Серед знакових монографій, присвячених розвитку болгарської лексики, слід відзначити колективну працю вчених Болгарської академії наук – «Българска лексикология» Т.1 (Българска 2013). Монографія є новою ґрунтовною працею у якій в хронологічному порядку описано традиційні та інноваційні питання болгарської лексичної системи, зокрема проблеми теорії та практики запозичення. Болгарські лексикологи, автори дослідження – Л. Крумова-Цветкова, Д. Благоєва, С. Колковска, Е. Пернишка, М. Божілова представили свою концепцію формування та розвитку болгарської лексичної системи в ретроспективі. Друга частина першого тому монографії, автори – Д. Благоєва, С. Колковска, присвячена динаміці та інноваційним процесам у болгарській лексиці кінця XX початку XXI століття. Серед аналізованих питань у підрозділі присвяченому інноваціям, розглянуто способи оновлення лексики у болгарській мові кінця XX – початку XXI століття. Зокрема, багато уваги автори приділили тенденції до інтернаціоналізації, подали типологію нових інтернаціоналізмів, їх розподіл за сферами функціонування, питання адаптації та інтеграції

цих слів у сучасній болгарській мові. Ця праця з одного боку дає узагальнення та підбиває підсумки розвитку болгарського лексикону з огляду на запозичення в минулому і сьогодні, з іншого, дає можливість знайти та виокремити недосліджені аспекти або малодосліджені проблемні питання лексикології.

Щодо окремих ключових питань розвитку лексики, з огляду на запозичення, то їх в болгаристиці нового періоду проаналізовано в численних мовознавчих розвідках болгарських та іноземних учених. Зокрема це статті відомого болгарського лексиколога Т. Бояджієва про мовну ситуацію в Болгарії в минулому та сучасну європейську мовну політику (Бояджієв 2008а: 5-20). На думку автора, важливий вплив на мовну поведінку мають зміни в публічній і приватній комунікації та змішування стилістичних кордонів, послаблення автоцензури та самоконтролю мовців у стосунку до власного мовлення, наявність у політичному дискурсі двох протилежних тенденцій: *до вульгаризації*, що виявляється у використанні жаргону та просторіччя в публічній сфері, та *до евфемізації* – використання гарних слів для «замасковування» негативних явищ, популізму. До цих чинників належить і швидке стихійне надходження в мову великої кількості іншомовних слів, переважно англійських, що посилює європеїзацію, інтернаціоналізацію та інтелектуалізацію болгарської мови (Бояджієв 2008а: 15). Т. Бояджієв наголошує на тому, що і пересічні болгари, і деякі мовознавців висловлюють занепокоєння щодо засмічення болгарської мови англіцизмами. Сам автор називає певні позитивні моменти впливу англійської мови на болгарську, але водночас стверджує, що американізація духовного життя малих народів може нести загрозу їхній ідентичності та самозбереженню.

Дослідження останніх десятиліть і спостереження відомих лінгвістів, показують, що у новий період змінилося не лише основне джерело запозичення, яким є англійська мова, зазнали змін і джерела слово- і мовотворення. Нині активну участь і роль у мовотворчих процесах відіграють медії, журналісти, які змістили домінанту у цих процесах на публіцистичний стиль. Сьогодні, базою для мовознавчих наукових студій є переважно мова друкованої та електронної преси, інтернету, а також публічна комунікація і розмовна мова, яка доволі активно переміщується у віртуальний простір, на який неабиякий вплив має англійська мова. Статус запозичення з точки зору літературної та розмовної мови у слов'янських мовах став об'єктом наукового зацікавлення І. Лікоманової (Лікоманова 2003). Дослідниця зауважила, що розмивання кордонів між літературною і розмовною мовою залежить від характеру спілкування, і наголосила на ролі слов'янсько-англійської мовної інтерференції на сучасному етапі розвитку болгарської мови. З'явилося чимало студій, присвячених мові преси та інтернет-спілкуванню та англословному впливові на них. Серед найцікавіших – монографія Л. Кірової, присвячена мові нового покоління комп'ютерних

спеціалістів, геймерів і молоді загалом та формуванню комп'ютерного жаргону (Кирова 2010).

Типологію нової лексики іншомовного походження проаналізовано у статті Д. Благоевої. Авторка здійснила класифікацію на основі таких ознак як тип денотації, мова-джерело та ступені адаптації в системі болгарської мови (Благоева 2013). Причини лавиноподібного надходження запозичень і доцільність їх використання в мові у світлі найновіших соціолінгвістичних тенденцій розглянув відомий болгарський соціолінгвіст академік М. Віденов (Виденов 1994). Одними з найважливіших питань функціонування іншомовних запозичень – це проблеми вжитку, правопису таких слів постійно перебувають у колі інтересів лексиколога В. Радевої (Радева 2006), автора і головного редактора Офіційного орфографічного словника сучасної болгарської мови В. Мурдарова (Мурдаров 2008; Мурдаров 2011; ОПРБЕ 2012;). Великих зусиль учений доклав для створення діалогу між ученими-лінгвістами та глядачами/слухачами/читачами. Він є автором передачі «Българска реч» на телебаченні БНТ, основа якої роз'яснення та тлумачення мовних правил. Важливі питання правопису слів іншомовного походження в перебувають в полі зору Цв. Аврамової та П.Осенової (Аврамова 2005) та ін.

Аналізуючи нові запозичені слова в болгарській лексиці нового періоду, лінгвісти зверталися й до проблеми адаптації одиниць іншомовного походження. Низку статей болгарські автори присвятили проблемі визначення терміна *адаптація*, оскільки він відсутній у болгарських лінгвістичних словниках та довідниках, а також дослідженню цього явища у болгарській мові в порівнянні з іншими мовами. Це розвідки Р. Лютакової (Лютакова 1997), В. Кювлієва-Мишайкова (Кювлієва-Мишайкова 1997). Визначення зроблені цими авторами стали теоретичною базою для дефініції терміна та використовуються у дослідженнях болгарських науковців. Актуальну проблему теорії запозичення порушила у своєму дослідженні Цв. Аврамова, вона поставила питання про межу між адаптацією та словотвором (Аврамова 2009). Її дослідження здійснене на основі існуючих у слов'янському мовознавстві дефініцій терміна *адаптація*. Вчена доходить до висновку, що у слов'янському мовознавстві немає чіткого визначення цього терміна, а його роз'яснення та уточнення могли б стати запорукою подальших, більш якісних лінгвістичних досліджень у цьому напрямі. Певні зауваги до дефініції багатозначного терміна *адаптація* висунула дослідниця М. Попова. Вона запропонувала відкоригувати та звузити його дефініцію та ввела термін *інтеграція*, що позначає участь іншомовного слова в дериваційному гнізді, участь у вторинній лексичній номінації та одночасну участь у словотворчих і лексичних номінаційних процесах (Попова 2003).

Цілу низку статей вчені присвятили адаптації на різних мовних рівнях. Німецький учений Р. Марті досліджував проблему «звукової відчуженості» запозичень у болгарській мові. На основі значного лексичного матеріалу мовознавець показав специфічні «чужі» звукові сполучення з німецької мови в болгарських запозиченнях (Марті 2005). Освоєння англіцизмів на граматичному рівні проаналізували В. Вачков (Вачков 1997), Лютакова (Лютакова 1997), адаптацію економічних термінів розглядала С. Колковська (Колковська 2006), М. Лілова, яка звернула увагу на взаємозалежність змін у запозичених словах на фонетичному та морфологічному рівнях, та багато уваги приділила семантичним і формальним показникам, від яких залежить зарахування запозичення до певного роду (Лілова 2002).

Найґрунтовнішим сучасним дослідженням, присвяченим запозиченням, є монографія М. Стаменова «Съдбата на турцизмите в българския език и в българската култура» (Стаменов). Праця написана на основі багатого лексичного матеріалу, це багатоаспектне комплексне дослідження турцизмів – кількісно найбільшої групи іншомовної лексики в болгарській мові. Аналізуючи турецький лексичний спадок у болгарській мові, учений звернув увагу на характерне для сучасної болгарської мови явище – відродження турцизмів. Реактуалізацію турцизмів у сучасній болгарській мові він трактує як результат вираження негативних емоцій у період, коли в мові суттєве місце займає мова ненависті, агресії, а також вважає, що цей процес є частиною культурного спаду чи занепаду нації (Стаменов 2011).

Особливо численними в новітній період є дослідження, пов'язані з інтернаціоналізацією мови загалом і впливом цієї тенденції на окремих мовних рівнях. Загальні теоретичні питання мовних тенденцій, і зокрема тенденції до інтернаціоналізації на сучасному етапі досліджував німецький дослідник К. Гутшмідт, також автор зупинився конкретно на результатах і перспективах тенденції до інтернаціоналізації в кількох слов'янських мовах, зокрема в болгарській, зазначаючи, що на сучасному етапі розвитку слов'янських літературних мов ця тенденція реалізується на всіх мовних рівнях, до того ж центральне місце відводиться лексиці та синтаксису (Гутшмідт 1999).

Інтернаціоналізаційні процеси в болгарській мові кінця XX століття стали предметом дослідження К. Вачкової, яка окреслила чужомовні впливи кінця XX століття на різних мовних рівнях і наголосила на їх інтернаціоналізаційному характері, а також порушила питання оновлення дефініції інтернаціоналізму (Вачкова 1999). Деякі проблемні термінологічні аспекти визначень інтернаціоналізму та інтернаціоналізації на сучасному етапі описала та проаналізувала М. Попова (Попова 2006). Інтернаціоналізми англійського

походження у болгарській мові новітнього періоду стали об'єктом аналізу М. Парзулової (Парзулова 1999).

Однією з актуальних мовознавчих проблем останніх десятиліть є дослідження неологізмів сучасної болгарської мови, значну частину яких становлять запозичення. Це статті, студії, монографії, словники. Серед названих чільне місце має праця М. Парзулової «Неологизми в съвременния български език» (Парзулова 2001), окреме місце у ній відведено новозапозиченням. Кількісне оновлення низки концептосфер, що є віддзеркаленням сучасного суспільного життя, в межах огляду нового лексичного матеріалу продемонструвала Е. Пернішка. Таке дослідження, на думку вченої, має насамперед соціолінгвістичне та лінгвокультурне значення, адже показує життя, мислення та ставлення сучасного болгарина до навколишнього світу (Пернишка 2010).

Важливі недосліджені питання, пов'язані зі створенням кальок і їхніми джерелами, порушено у монографії Д. Благоевої «Аспекти на калкирането в най-новия период от развитието на българския език», авторка подала класифікацію кальок, описала нові кальки та напівкальки в сучасній болгарській мові, а у кінці монографії розмістила словник «Речник на най-новите калки в българския език» (Благоева).

Динаміку нових лексичних значень, семантичні неологізми, нові метафоричні та метонімічні значення іменників в найновіший період розвитку болгарської мови проаналізовано у розвідках М. Лілової (Лилова 2003), С. Колковської (Колковска 2012).

Поряд з найновішими теоретичними дослідженнями різних аспектів чужомовного впливу на болгарську мову нового періоду у Болгарії з'явилася ціла низка словників, у яких було зафіксовано чимало найновішої запозиченої лексики. З 1994 до 2016 року у Болгарії вийшло п'ять словників неологізмів, три з яких: «Речник нови и най-нови думи в българския език», 1994, Н. Антонова, «Речник на новите думи в съвременния български език», 1999, В. Бонджолової і А. Петкової, «Неологичен речник», 2003, В. Бонджолової містять нові слова, що проникли в болгарську мову, і були відібрані методом суцільної вибірки з великої кількості текстів, преси та електронних видань. Два інші, авторами яких є колектив вчених БАН у складі Д. Благоевої, С. Колковської, Е. Пернішкої, «Речник на новите думи и значения в българския език» 2001 та «Речник на новите думи в българския език (от края на XX и началото на XXI в.)» стали новим етапом у створенні словників неологізмів, оскільки були розроблені в Інституті болгарської мови при БАН на основі величезного корпусу та електронної програми з відбору неологізмів.

Важливими закордонними лексикографічними працями такого типу є «Dictionary of European Anglicisms» – дванадцятимовне видання, авторським колективом якого є вчені з країн ЕС, а болгарську частину уклала відомий мовознавець Н. Алексієва.

Словник дає чимало інформації про вплив англійської на мови ЄС на сучасному етапі і є корисним довідником для дослідників. А також «Болгарсько-український словник нової європейської лексики (кінець XX – початок XXI ст.)», що вийшов у 2015 році в Україні, робота авторського колективу на чолі з Е. Стояною. У словнику описано та подано українські відповідники найновіших англонеологізмів слів, що стали невід’ємною частиною лексики цих двох слов’янських мов.

Отже, запозичення продовжує бути одним із лідерів поповнення і оновлення лексичного складу болгарської мови, що відображено у найновіших лексикографічних джерелах. Тема іншомовних впливів та запозичених слів у лексичному складі сучасної болгарської мови продовжує бути актуальною та цікавою для дослідників. Свідченням цього є велика кількість розвідок болгарських та закордонних учених, присвячених різним аспектам цієї проблематики.

Библиография:

Аврамова 2009: Аврамова, Цв. Адаптация и деривация (върху материал от българския и чешкия език). – В: Словообразуване и лексикология. Доклади от Десетата международна конференция на Комисията по славянско словообразуване при Международния комитет на славистите, София, 1 – 6 октомври 2007 г. В. Радева, Цв. Аврамова, Ю. Балтова (съст.) София, Унив. издат. „Св. Климент Охридски“, 2009.

Аврамова 2005: Аврамова, Цв., Осенова, П. Отново по въпроса за границата между сложна дума и словосъчетание (върху материала от най-новата българска лексика) – В: *Littera Scripta Manet* : сб. в чест на 65-годишнината на проф. Василя Радева / съст. Юлияна Стоянова [и др.]. София, Унив. изд-во “Св. Климент Охридски”, 2005.

Березовенко 1998: Березовенко, А. В. Лексичні інновації (на матеріалі болгарської мови 80-х років). Київ, 1998.

Благоева 2005: Благоева, Д. Аспекти на калкирането в най-новия период от развитието на българския език. С., 2005.

Благоева 2013: Благоева, Д. Типология на новата лексика от чужд произход в българския език. В: Български език и литература, година LV, кн. 6, 2013.

Бояджиев 2008 а: Бояджиев, Т. Езикова ситуация у нас в исторически и съвременен план и европейската езикова политика. – В: Български език. София, 2008, Год. 55, Кн. 2.

Бояджиев 2008 б: Бояджиев, Т. Езикова ситуация у нас в исторически и съвременен план и европейската езикова политика [продължение от кн. 2/2008]. – В: Български език. София, 2008, Год. 55, Кн. 3.

Вачков 1997: Вачков, В. Формални модели на родова адаптация на субстантивните заемки от английския в българския и в чешкия език. – В: Съпоставително езикознание. М., 1997, Т. 22., № 2.

Вачкова 1999: Вачкова, К. Интернационализационни процеси в българския език от края на XX век. – В: *Internacionalizácijska v súčasných slovanských jazykoch* : za a proti [editor Jan Bosák]. Bratislava, Veda Vydavateľstvo slovenskej akadémie vied, 1999.

Виденев 1994: Виденов, М. Практическа социолингвистика: отговори на актуални езикови въпроси. София, 1994.

Гутшмидт 1999: Гутшмидт, К. Тенденция интернационализации в современных славянских литературных языках – отражения поверхностные и глубинные. – В: *Internacionalizácia v súčasných slovanských jazykoch: za a proti*; [editor Jan Bosák.]. Bratislava: Veda Vydavateľstvo slovenskej akademie vied, 1999, 9–17.

Кирова 2010: Кирова, Л. Езикът на BG инфо поколението. София, 2010.

Колковска 2012: Колковска, С. Нови метафорични и метонимични значения в българския език, възникнали при съществителни имена. – В: *Български език*. 2012, 4.

Колковска 2006: Колковска, С. Тенденциите към интернационализация и национализация в новата българска икономическа терминология. – В: *Националният език в условията на чужди влияния и глобализация: сб. от Научна конф., посветена на 125-годишнината от рождението на акад. Ст. Младенов*. – София, 2006.

Коломієць 1973: Коломієць, В.Т. Развитие лексики слов'янських мов у післявоєнний період. Київ, 1973.

Крумова-Цветкова 2013: Крумова-Цветкова, Л., Благоева, Д., Колковска, С., Пернишка, Е., Божилова, М. Българска лексикология и фразеология. Т. 1 Българска лексикология. София, 2013.

Кювлиева-Мишайкова 1997: Кювлиева-Мишайкова, В. Морфологична адаптация на заемки от международна културна лексика в българския и словашкия език. – В: *Общност и многообразие на славянските езици. Академично славистично дружество. Сб. в чест на проф. И. Леков*. София, 1997.

Ликоманова 2003: Ликоманова, И. Статус заимствований в славянских языках с точки зрения стандартности и разговорности. – В: *Wiener Slawistischer Almanach*. München, 2003, В. 52.

Лилова 2002: Лилова, М. Фонетична и морфологична адаптация на новата лексика от западноевропейските езици в съвременния български книжовен език – В: *Българска реч*. София, 2002.

Лилова 2003: Лилова, М. Семантична деривация чрез разширяване и стесняване на значението – В: *Българска език*. София, 2003.

Лютакова 1997: Лютакова, Р. Морфологична адаптация на английските заемки в българския и румънския език. – В: *Съпоставително езикознание*. София, 1997, Кн. 2.

Марти 2005: Марти, Р. „Звукова чуждост“ на заемките в българския език. – В: *Littera Scripta Manet*: сб. в чест на 65-годишнината на проф. Васила Радева / съст. Юлияна Стоянова [и др.]. София, Унив. изд-во „Св. Климент Охридски“, 2005.

Мурдаров 2008: Мурдаров, В. Граматически колебания при заетите чужди думи – В: *Български език*. София, 2008, 55, Кн. 3.

Мурдаров 2011: Мурдаров, В. За правопис на един вид сложни думи – В: *Български език*. София, 2011.

Парзулова 2003: Парзулова, М. Интернационализмите в българския език в периода на демократичните промени. *Internacionalizmy v nové slovní zásobě: sborník příspěvků z konference (Praha, 16–18 června 2003)*. Praha, 2003.

Парзулова 2001: Парзулова, М. Неологизмите в съвременния български език. Бургас, Димант, 2001.

Пернишка 2010: Пернишка, Е. Новата лексика в българския език – огледало на обществения живот. – В: *Български език и литература*. 2010, 3.

Попова 2003: Попова М. Термини “адаптация” и “интеграция” при интернационалните заемки. – В: *Internacionalizmy v nové slovní zásobě: sborník příspěvků z conference (Praha, 16–18. Června 2003)*, Praha: Ústav pro jazyk český Akademie věd České republiky, 2003.

Попова 2006: Попова, М. Терминологични проблеми на глобализацията в българския език. – В: *Националният език в условията на чужди влияния и глобализация / научна конф., посветена на 125-годишнината от рождението на акад. Стефан Младенов (София, 28–29 юни 2005): доклади*. София, 2006.

Радева 2006: Радева, В. Към въпроса за заетите думи и тяхна употреба. – В: *Българска реч* XII, №2-3

Стаменов 2011: Стаменов М. Съдбата на турцизмите в българския език и в българската култура. София, 2011.

Словници:

БУРНЕЛ 2015: Българско-украински речник на новата европейска лексика (краят на XX – първите десетилетия на XXI). [Стоянова Е. и авт. кол.]. Киев, 2015.

НР 2003: Неологичен речник. [Бонджолова В.]. Велико Търново, 2003.

ОПРБЕ 2012: Официален правописен речник на българския език, Българска академия на науките ИБЕ „Проф. Любомир Андрейчин“, София, 2012.

РННДБЕ 1994: Речник нови и най-нови думи в българския език. [Антонов Н.]. София, 1994.

РНДБЕ 2010: Речник на новите думи в българския език. [Е. Пернишка, Д. Благоева, С. Колковска]. София, 2010.

РНДЗБЕ 2001: Речник на новите думи и значения в българския език. [Е. Пернишка, Д. Благоева, С. Колковска]. София, 2001.

РНДСБЕ 1999: Речник на новите думи в съвременния български език. [В. Бонджолова, А. Петкова]. Велико Търново, 1999.

DEA 2002: *Dictionary of European Anglicisms / ed. by M. Görlach. – Oxford: Oxford University Press, 2002. – 352 с.*

Информация про автора: Ольга Сорока – головний асистент, лектор з української мови, Кафедра слов'янського мовознавства, Софійський університет імені Святого Климента Охридського.

E-mail: solha@i.ua